

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartások stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak tartogatásért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítottak. Ezenkívül minden bejelentésnél 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Olvasóinkhoz.

Lapunk a jövő számmal a tizedik évfolyamába lép.

Kilencz évi küzdelem után bizalommal lépünk át az új évbe, bizva és remélve, hogy az a közönség, mely kilencz év alatt szellemi és anyagi pártfogásában részesített, jövőre sem vonandja meg becses támogatását.

Nagy dolgokat a jövőre sem ígérhetünk, hanem a mit lapunk alakulásakor ígértünk, legjobb akaratunk és igyekezetünkkel fogjuk teljesíteni.

Lapunk, mint e város és közönsége szabad-elmű-párti politikai közlönye, mindig buzgó hirdetője leendő kitzított politikai elveinek, s ezenkívül, mint közművelődési és közgazdasági érdekeink oltalmazója és a nyilvánosság őre, mindig igyekezni fog a rendelkezése alatt álló eszközökkel a Székelyföld szellemi és anyagi emelkedését előmozdítani.

E működésünkben a közönség szíves támogatását kérjük jövőre is s magunkat s lapunkat a jövő évre is tisztelt olvasóink jó indulatába ajánljuk.

A szerkesztőség.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

A „Székelyföld“ tárczája.

A titokzatos hölgy.

Németből.

(Vege.)

Évek sora telt el ezen idő óta. Márta ismét Glarusban lakott szüleinek házikójában. Visszatérése után zavartan beszélt aranyról, gyémántokról, barlangról, mélységről; szóval, úgy viselte magát, mint egy örült. Valóban az is volt, — mondá az orvos — ijedség és hideg vette el az esztét.

Ha szülei után kérdezősködtek, azt szokta mondani, a hegyre mutatva: „Ott fekszenek ők mindnyájan a mélységben, a vihar lökte le őket; de én megmenekedtem, hogy hibámat jóvá tegyem.“

Néhány évig a tébolydában volt, de aztán kezdett neki mégis annyira derengeni, hogy kenyerét keze munkájával megkereshette; sőt akadt egy szegény takács, ki házikója kedvéért feleségül vette. Ez szorgalmas és becsületes ember volt és jól bánt feleségével. Márta mindenben segített neki; nem beszélt félre, ha csak szüleitől vagy nagybátyjáról nem kérdezősködött a férje. Ilyenkor rögtön bőrröndről és kincsről kezdett fantáziálni.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Karácsony.

Kézdí Vásárhely, 1890. decz. 24.

«Dicsőség a magasságból Istennek és az emberekben jó akarat.»

Ezt mondá az Ur angyala Krisztus születése ünnepén s ez alapeszme kormányozza és teheti boldoggá földi életünket ma is.

A keresztény világ ez örömnépén minden vallásos kebel szent ihlettséggel mond háláimát az egek urának, hogy lelki szemének örök világosságot adott szent fia magasztos tanaiban. Ha a babonás korszak sötét eseményeire visszagondolunk, midőn még a legjobbaknak hitt embertársaink is vad indulattal üldözték azt, mi az emberiség közjólétére, felvilágosítására irányult: önkéntelenül kulcsoljuk össze kezeinket és háláimát rebegünk, hogy ma emberi méltóságunk tudatában fényes példákkal tudjuk igazolni, miszerint testvérek vagyunk mindnyájan az Urban, s a felebaráti szeretetnek a különböző jótékonyaságok támogatása, felsegélése, gyakorlása által lépten-nyomon, gyarló emberi tehetségünk szerint, örömmel áldozunk.

A felvilágosultságnak, békesség és jó akaratnak dicső ünnepe a karácsony, mely Jézus Krisztus születésével derült az emberiségre. Akár a politikai, akár a társadalmi vagy magán életet vizsgáljuk, úgy találjuk, hogy a hol jó akarat és ezzel párosult keresztényi szeretet nincs: onnan hiányzik a munka után méltán várható siker, hiányzik az áldás és boldogság.

Ugy az általános, mint magánügyi cselekvéseinknél tehát az embereket jó akarat kell, hogy vezérelje.

Különös, hogy mindenre úgy emlékezett, mint-ha álmodta volna.

Szomorú idők következtek. A takácsnak nem volt keresete s így adósságba verték magukat. A hitelezők nemsokára eladták házukat és ők a szó szoros értelmében koldusbotra jutottak. Inség és nyomor nemsokára föld alá vitte a szegény takácsot; Márta megint egyedül maradt borus elmével. A téboly ismét kiütött rajta.

Glarusban nem látták többé. A hegyek közt bolyongott, mesélt kincsről s bőrröndről. Az emberek nem hallgattak rá, de szánták és adtak neki egy-egy almozsnát. —

Ezalatt Urbén, az árva fiú, nevelő szüleinek házában derék, szorgalmas ifjúvá fejlődött. Nevelő szülei örvendtek neki; csak egy vágyuk volt: hogy Urbénból és leányukból, Vrenelliből egy pár legyen.

Mikor nagykoru lett, hivatalt nyert és megkapta örökségét, mely természetesen csakis anyjának régi házából állott. De ez is volt valami.

Nemsokára nőül vette Vrenellit. Izgalmas idő következett. Franciaországban kitört a forradalom, mely lángba borítá Európát. A fiatal házaspár nem törődött a világgal, csak magának élt. Négy év eltelt békében, boldogságban; ekkor érkezett a borzasztó hír arról, hogy hogyan bántak el a francziák a királyi családral. Ez nagy és ki-

A Krisztus születésével elszórt a sötétség s a keresztényvilág egyesült a szeretetben. Aldó melege a hitnek és magasztos tanoknak tartotta fenn a világegyetemet, s tartja fenn a békét s terjeszti minden népek és nemzeteknél a haladást és felvilágosultságot.

Oh, vajha e most megért karácsony szent ünnepe eloszlatná azoknak szemeiről is a homályt, kik az önérdék sötét szemüvege miatt a keresztényvilágé jelszavát: «jó akarat», még maig sem értették meg; kik úgy egyeznek, mint a társadalomnak e miatt mérhetetlen kárára vannak.

E magasztos ünnepen úgy élvezhetjük Isten áldását igazán, ha Jézus Krisztus tanait tanulva, olvasva, képessé tesszük lelkünket annak nemcsak megértésére, hanem követésére is.

Az élet örömeit, bánatát a jó keresztény egyformán, békétűréssel viseli.

Embertársaink gyarlósága, fogyatkozása példaként áll előttünk, intvén, hogy olyat ne tegyünk.

Mint minden kornak, úgy egyes nemzeteknek is meg voltak a maga nagy férfiai, kik szellemi és anyagi erejük teljességével bizonyos célért küzdöttek.

Ezredéves alkotmányával bíró nemzetünk a világosság, béke és szeretet e magasztos ünnepén büszkén tekinthet vissza múltjára, mert a mily régi alkotmánya és élete, éppen oly régi és erős keresztény hite. E hit világánál talált segédelmet küzdelmeiben, erőt a csüggedés között, reményt egy jobb jövő iránt.

A jó akarat, egyetértés szelleme lengje át édes hazánk minden rangu, rendű, nyelvű és felekezeti lakóit, hogy így a szeretet melegével, ha nyelvben, szokásokban és vallásos szertartásokban különbözök vagyunk is, de a hazaszeretethen legyünk mindnyájan egyek.

N. K.

nos feltűnést keltett; még maguk az asszonyok is beleavatkoztak a politikába. Urbén eddig nem járt kocsmába, de a világeseményekről mégis csak szeretett volna valamit hallani. Egy este tehát ő is elment és helyet foglalt egyik szögletben.

Épen ekkor lépett be a kocsmába egy idegen ur, kinek kalapján egy nagy kokárda díszlett. Nem volt ugyan fiatal, haja ősz volt már; de beszédében és viselkedésében tultett akármelyik tüzös ifjú.

Az idegen gyanus pillantásokat vetett Urbénre.

— Testvér, — így szólalt meg — úgy látszik, te igen keveset tudsz a világ állásáról és még kevesebbet a francia nagy eszmékről, másképp nem beszélnél oly siró hangon a francia eseményekről.

És most felugrott egy asztalra s kezdé a forradalmat, annak eszméit égisz magasztalni. Látván, hogy a bor mag az ő beszéde megtette a kívánt hatást, lekapta kalapját, felszólította a jelenlevőket, hogy „a szabadság oltárára“ áldozzák fel vagyoniukat, ő elküldi a pénzt Párisba s nevük arany betűkkel lesz beírva „a szabadság könyvébe“; hogy álljanak ők is fegyverbe, mert többé úgy sem lesz nyomor, sem inség, sem különbség az emberek között.

A mulatozók, bármennyire lelkesültek volt a beszédre, ez utóbbiak hallatára mégis csak meg-

Lapunk mai számához egy fél iv melléklet van csatolva.

Székely kérdés.

(Vége.)

Igaz ugyan, hogy a csehek is évenként 4—5 ezren mondanak bucsut őseik tűzhelyének s így társaink a szerencsétlenségben, mindazonáltal — duo si faciunt idem, non est idem — ez is sovány vigasztalás, mert ha az egész világ kivándorol is, a székelységnek otthon kell maradnia. Nincs felírva senkinél, mit rejteget a kétes jövőendő.

De eltekintve a háboru gondolatától, a Székelyföld, mely természetadta geográfiai helyzeténél fogva kelet felé kapuja Magyarországnak s mely épen ezért hivatva van arra, hogy a hazai piacokat összekösse a keleti piacokkal: egyuttal fontos közgazdasági tényező is. Ennek dacára, nem lévén birtokában a kívánt eszközöknek, ott áll tehetetlenül, elhagyottan, szegényesen. És évről évre fogy.

Hazánkban vannak itt-ott „veszélyeztetett pontok”, hol a magyar szó ritkaság, de a magyar állameszme ellen való izgatás, fondorkodás annál gyakoribb. Ily helyeken paloták emelkednek, vasutak épülnek, iskolák szerveztetnek; szóval, a közmívelődésnek, iparuk, kereskedésnek szálai ide irányulnak. Mindez állami költségen. S mindez azért van így, hogy a haza testének eme beteges szervei kigyógyuljanak. Pedig ez nem fog bekövetkezni. Legalább még eddig hiányzanak azon tünetek, melyekből javulást lehetne következtetni. Az idegen elemeket a magyar államnak megnyerni, a történelem tanuskodik erről, lehetetlen. Hisz tények igazolják, hogy valahányszor alkalmuk nyílt, mindig ellentünk voltak. Pedig Isten és ember előtt nekünk köszönhetik, hogy a törvény előtt ők is egyenlők velünk. Ha ezt egy évezred alatt nem látták be, nem fogják belátni ezután sem. A magyarellen hazai és külföldi sajtó híven örökdió felettük.

Ily szellemi vakság közepette falra hányt borsó az a rengeteg munka, fáradság és pénz, mely az u. n. veszélyeztetett pontokra pazarlatik. A helyett tehát, hogy — a létező fa-

latot önmagunktól megvonva — ellenségeinket hizlalnók, százsorta és ezerszerte jobb lenne, ha magunkra gondolnánk s magunkat erősítgetnők. A pelikán szerepe nem nekünk való. A magyar gavallérság ideje lejárt, s mint ilvennek, a világon semmi értelmes sincs.

Különösen a székelység az, melyre országosan kell gondolnunk. A székelység az anyaállamért áldozatul hozta ősi alkotmányát, függetlenségét, szabadságát — mindezt. Mig a Duna és Tisza mentén lakó testvérei nyugodtan fejlődtek s vagyonban és műveltségben gyarapodtak, addig ők talpig fegyver alatt voltak. Akkor a székelyt félisten névvel tisztelték. A mint a zivatar elvonult, ők is hazatértek a rég ohajtott csendes és boldognak hitt családi tűzhelyhez. Az ősi porta helyén romokat találtak. A házak fedelei be voltak roskadozva s az istállók üresen állottak. Az udvarokat ellepte a gyom s a szántóföldeket a bozót. Ekkor senki sem ment segítségükre. Ki voltak facsarva, mint a citrom. Szegények lettek a szó teljes értelmében. Ma sincs nagy részének semmije. Ki van forgatva mindenéből. Kárpótlásul vándorbotot kapott. S melynek mindenét feláldozta: szülőföldjétől ez kíséri el Moldova határáig.

Baross Gábor e botot kenyérrel akarja kicserélni.

Áldja meg érette a jó Isten!

Szentgyörgyi Lajos.

Egyesületi élet.

Titkári jelentés.

(Az „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet közgyűlésén felolvasta Erdélyi Károly titkár.)

Tisztelt közgyűlés!

Ha visszapillantunk háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézetünk bölcsőkorára s a mai helyzetet és viszonyokat összehasonlítjuk az akkoriakkal: bámulattal kell konstatálnunk a nagy különbséget; csodálattal kell tekintenünk ama nagy haladásra, melyet ezen intézet aránylag rövid idő alatt tett. A megnyitástól számítva, még hiányzik pár év a kétszer tízből, a mi valóban nem sok egy intézet életében; és e rövid idő alatt az apró mustármagból terebélyes nagy fa lett, mely 40 árva leánya fölé terjeszti ki védő lomb-

tam az enyémmel. Nekem is volt feleségem, de ő nem érdeklődött személyem, csak a pénzem iránt. Mig egy nézetem voltunk, addig jól ment minden, de mikor én másképen kezdtem gondolkodni, öszszeszedte pénzemet s megszökött. Úgy hallottam, hogy ide a Svájcba menekült; de bár átkutattam minden falut s várost, nyomára nem akadtam. Te is úgy fogsz járni.

E beszéd nem maradt hatás nélkül; növelte a bajt Vrenelli heveskedése is. Urbén hazatérvén, felesége először kérésekkel ostromolta őt, hogy szakítson Leblanccal, majd szemrehányásokkal illette. A heves szóváltásban Vrenelli ily kifejezésre fakadt:

— Látom, hogy szakítanunk kell; jobb, ha elmész s terveidit valószínű.

Urbén e napon eltűnt Glarusból s felcsapott katonának.

Vrenelli heveskedése dacára sem hitte, hogy Urbén őt csakugyan elhagyja. De miután megtörtént, megnyugtatta magát azzal, hogy Urbén őt sohasem szerette. Elgőzölögöl szolgálati neki, hogy megtudta, hogy Leblanc nem tagja a végrehajtó bizottságnak, hanem közönséges csaló.

Urbén tehát a köztársaság katonája lett. De lelkesedése a szabadság és egyenlőségért lelohadt, a mint az elkövetett kegyetlenségekről tudomást szerzett. Lelke még mindig el volt keseredve s azt gondolta, hogy ha Vrenelli szelidebben beszélt volna vele, a szakadás nem történt volna meg. De egy-egy véres ütközet után mégis csak visszagondolt a szép napokra, melyeket csendes

jait. A kicsi árvaház, mely kezdetben egy félreeső szűk viskóban húzta meg magát nagy szerényen 6 növendékkel, ma már palotaszzerű épülettel bír, a mely ezt a hangzatos nevet viseli homlokán: háromszék megyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet, s a melyre nemes szívű alapítói és fentartói a méltó büszkeség érzetével tekinthetnek. Ez a szövényes szerkezetű hatalmas gép, melynek rugói és kerekei oly jól összeillenek, hála a vezető gépész éberségének, ügyességének és buzgóságának, minden fönnakadás nélkül, matematikai pontossággal működik, s az eredmény, a mit évről évre fölmutat, a várakozásnak mindig teljesen megfelel.

Szükséges-e mondanom, hogy a lefolyt év sem tűnt el nyomtalanul intézetünk nézve? A kik ezen intézet működését figyelemmel kísérik, tudják, hogy a lefolyt évben is számos jelentékeny esemény adta elő magát, és sok oly nevezetes intézkedés történt, a melyek nagy befolyással lehetnek, és hiszem: lesznek is, intézetünk tovább fejlődésére, s a melyek mind megannyi ékesen szóló bizonyítékai gyanánt tekinthetők annak, hogy a felügyelet, kezelés, igazgatás tapintatos kezekbe van letéve, s főként, hogy a táradhatlan tevékenységű elnök valódi őrszemlelként folyvást mindenre kiterjedő gondos figyelemmel őrködik az intézet érdekei fölött.

De beszéljenek helyettem az adatok.

Mult évi közgyűlésünk óta csak egy kezelő-bizottsági gyűlés tartott, folyó évi nov. 23-án. Több gyűlés tartásának szüksége nem forgott fenn, mert az intézet tisztviselői és hivatalos közegei teljesen tisztában lévén feladataikkal és működésükben semmi által nem gátoltatván, az ügyek rendes menete fönnakadást nem szenvedett.

A kezelő bizottság által és annak nevében elnököleg fogantatosított intézkedések közül a nevezetesebbek a következők:

a) Intézetünk legmagasabb védnökéhez: Erzsébet királyné Ő felségéhez a mult tanév végén felterjesztett növendékeink érdemsorozati kimutatása. Ugyancsak Ő felségéhez az eddigi gyakorlat szerint névnapj üdvözlő felirat intéztetett. Mária Valéria főhercegnő Ő fensége ügyekelési ünnepélye alkalmával hasonlóképp üdvözlő feliratot küldött kezelő bizottságunk királyné Ő felségéhez. Az erre megyei főispán ur útján leérkezett kegyes válasz a mai tárgyalások folyamán fog a tisztelt közgyűlés elé terjesztetni.

b) A karácsonyi ünnepély a mult évben is megtartott az intézetnél a szokott módon több részvevő jelenlétében, mely alkalommal Székely János

Folytatás a mellékleten.

hőkcentek. A kalapba még csak vetettek néhány fillért, de elhagyni családjukat, kiköltözni Franciaországba, harcolni még a „testvériség zászlója alatt” sem volt kedvük. Azért hát észrevétlenül egymásután elsoompolyogtak.

Urbén ereiben pezsgett a vér; eszébe jutott, hogy ő francia és mint ilyen, tartozik a francia eszmékért áldozni. Az idegen is felismerte embe-
rét. Ketten még sokáig ültek a korcsmában.

Midőn Urbén úgy hajnalban hazavetődött, Vrenelli kísért szemekkel fogadta. Urbén most még jobban lelkesült a forradalom mellett.

— Ugyan ki beszélte tele a fejedet ily ostoba rémeszmékkal? — kérde Vrenelli.

— Semmi ostobaság, — dadogá Urbén — ez a valódi szabadság. Leblanc, az én kedves barátom, felvilágosított engem mindenről.

— Isten örizzen téged az ilyen kedves barátoktól — mondá Vrenelli és biztatá férjét, hogy térjen nyugalomra.

Vrenelli azt hitte, hogy Urbén másnap észre fog térni és dolga után látni. De csalatkozott. Ő az egész napot Leblanccal töltötte a korcsmában, és e közben annyira lelkesedett a szabadságért, a hirnévért, hogy kész lett volna mindenét feláldozni, maga pedig a harcosok sorába lépni, ha feleségére való gondolata őt ebben meg nem akadályozza.

— Ah, esztelenség az egész! — mondá Leblanc. Az asszonyok mind egyformák, ily szent dolgokért nem tudnak lelkesülni, és meglásd, te épen úgy fogsz járni feleségeddel, mint a hogy én jár-

boldogságban átéltek s felébredt benne a vágy, Vrenellit viszontláthatni s vele kibékülni.

Eljött az 1799. esztendő. A francoziák az oroszokkal állottak a Svájcban. Urbén tehát ismét látta adoptív hazáját, de ez a viszontlátás nem hozott neki sok örömet, mert egy véres ütközetben súlyos sebet kapott a fején. Flimsben egy szegény családnál feküdt. Itt egyszerre különös érzület szállotta meg: erőt vettrajta a rég visszafojtott szerelem s Vrenellit nem bírta többé fejből kiverni. A dicsőségből, mely után álmadozott, dacára minden bátorságának, semmi sem lett, s a nép helyzetét sem látta javulva.

Szállásadójánál tudakozódott Vrenelli fölől, de ezek semmi hírt sem mondhattak neki. A mily mértékben gyógyult sebe, oly mértékben uőtt lelkében a vágy, feleségével ismét boldogul élni. A mint annyira helyreállott, hogy utra kelhetett, elbucszott a jó emberektől s megindult Glarus felé. Nehány óra alatt elérte a Segues alját; nagy nehezen felmászott ezen havas csucásra. Teljesen kifáradva ért a Márton-barlanghoz.

Itt letelepedett. Egy idő múlva valami különös, nyers énekhang üt meg fülét, mely jobban és jobban közeledett pihenőhelyéhez.

Egy női alak állott elé a sziklák mögöl, a nélkül, hogy őt észrevette volna.

— Jó asszony! ne hagyjon itt magamra — kéré Urbén.

Az asszony közelebb jött és bámult.

— Nem te vagy-e, Urbén? — kiáltá hirtelen.

ev. ref. lelkész ur megható alkalmi beszédet intézett a növendékekhez, a kik között az ünnepély végén az ezen alkalomra befolyt adományokból sok szép ajándék osztatott ki. Kezelő bizottságunk elhatározta, hogy a karácsonyi ünnepély, mely a növendékeknek oly sok örömet okoz, a jelen évben is megtartassék az intézetnél.

c) A múlt év összes gyűjtés rendeztetett intézetünk részére a megyében, mely készpénzben és terményekben 186 frt 64 krt. jövedelmezett. Az ily gyűjtések sok fáradsággal járnak ugyan, de az intézet fenntartása tetemes kiadást igényelvén, róluk alkalmasabb források hiányában lemondani nem lehet.

d) A figyelemre méltóbb intézkedések között méltán helyet foglal a kezelő bizottság ama határozata, melylyel Kősa Mária és Gyárfás Borbála intézeti tanítónők évi fizetését — a nevezettek eddig kifejtett buzgó tevékenységét méltányolni ohajtván — évi 100 frtról 132 frtra fölemelte és az intézet vagyoni gyarapodása esetén kilitást nyújtott nekik a további fizetésemelésre is, ha arra magukat érdemesítendik. Ugyanakkor és ugyanazon okból felemlte a kezelő bizottság Pap Mari gépkezelő havi 6 frt fizetését havi 8 frtra, egyuttal megigérvén, hogy ha nevezett gépkezelő a munkamesternöi képesítést megszerzi, a kezelő bizottság ki fogja eszközölni felvételét az orsz. tanítói nyugdíj-intézetbe.

e) Megokolt felterjesztésünkre a Jakab János vállalkozót terhelő 84 frt 29 kr a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága múlt évi december hó 11-én 53,484. sz. a. keit rendelve által a nyilvántartásból töröltetvén, ezzel építési számadásunk ügye végkép tisztázva lett.

Örömmel jelenthetem továbbá, hogy az intézet bevételeinek szaporítását célzó egyéb intézkedések is többnyire sikerre vezettek. Így pl. a XIV. jótékonycezü magyar állami sorsjáték tiszta jövedelmének intézetünk részére engedélyezett $\frac{1}{10}$ -e alaptőkének 8032 frt 64 krral gyarapítja. A tanév folytán rendezett három estély pedig összesen 289 frtot eredményezett. Ezen összegből 100 frt esik a Dobay Lajos ur rendezése alatt 1889. nov. 17-én tartott műkedvelői színi előadásra; 100 frt a Tóth Gézané urnő és Pásztohy Tibor ur társelnökök vezetése alatt f. év február 1-én rendezett táncszívalomra, és 89 frt a Nagy Lajosné urnő és dr. Szacsavay Gyula társelnökök vezetése alatt f. évi ápril hó 12-én eszközölt közvacsorára. Kezelő bizottságunk nem késelt annak idején egy a nevezett buzgó elnököknek, valamint a többi közre-

működőknek is átiratilag hálás köszönetet nyilvánítni.

Intézkedés történt arra nézve, hogy az intézet javára egy táncszívalom a közelgő farsangon is rendeztessék.

A bevételek szaporításához járult még a bejáró növendékektől tandíj és ellátási díj czimén befolyt 365 frt, ugyszintén a helybeli takarékpénztár 50 frt adománya. Kezelő bizottságunk a takarékpénztárt — tekintettel azon körülményre, hogy ott évek óta tetemesebb összeget tart elhelyezve — megkereste ugyan nagyobb segélyért is; de fájdalom, e lépésnek nem lett meg az ohajtott eredménye; valamint a Budapest fővároszhoz segélyért intézett kérésünk is eredménytelen maradt.

Ezek után engedje meg nekem a tisztelt közgyűlés, hogy a legörvendetesebb és intézetünkre nézve a legnagyobb horderővel bíró események felsorolására térhessek át.

a) Vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltóságától nyertünk 1600 frt államsegélyt;

b) ugyanannak kegyes utalványozása folytán a Röck Szilárd alaptól 400 frtot;

c) földmívelésügyi miniszter ur ő nagyméltósága kegyességéből 1000 frt államsegélyt;

d) a kereskedelemügyi miniszter ur ő nagyméltóságától 500 frt államsegélyt. Továbbá:

e) megyénk törvényhatóságától a tanügyi alaptól 200 frtot, és végre

f) a megyei árvaszéktől szintén kétszáz forintot.

Ime, tisztelt közgyűlés, ezek ama források, melyekből merithetjük az intézetünk jelen alakjában való fenntartására szükséges eszközöket. Mi történék akkor intézetünkkel, ha e források kiapadnának? Pedig ez oly eshetőség, a mit számba venni szükséges; azon kell tehát lennünk, hogy intézetünk említett legnagyobb jöltevéinek rokonzenvét és jóindulatát továbbra is biztosithassuk; másrészt pedig, hogy alaptőkének minden megengedhető eszközzel és módon gyarapítsuk. Soha sem szabad szem elől tévesztelnünk, hogy intézetünk jövője csak akkor lesz teljes és minden eshetőség ellen biztosítva, ha oly tekintélyes alaptőkével fog birni, a mely függetleníti őt minden idegen, külső segélytől.

Megbocsáthatlan mulasztást követnék el, ha az intézet jöltevéiről szólva, megfeledkezém elnök báróné ő méltóságáról, a kinek neve mindnyájunk által a valódi meleg tisztelet, benső hála és őszinte lelkesedés hangján emlittetik minden időben. Neki vagyunk első sorban és mindenek felett örök hálára lekötelezve, nemcsak azért, hogy intézetün-

ket megalapította, hanem azért is, hogy azt oly bámulatra méltó erélylyel, buzgósággal, tapintattal és bölcsességgel kormányozza. Nemcsak minden idejét és tehetségét szenteli ő az általa alapított és vezetett humán intézeteknek, hanem e mellett még jelentékeny anyagi áldozatoktól sem riad vissza. Most is hű maradt azon nagylelkű szokásához, hogy az intézet érdekében sajátjából elköltött iratási, levelezési és postadíjakat nem térítettí vissza, hanem az intézetnek átengedi alapítványul.

Az intézet jöltevéi között szerepel még özv. Gróf Mikes Benedekné ő méltósága is, a ki már kezdettől fogva oly számos jelét adá meleg érdeklődésének és nagylelkűségének. A múlt évben — egyéb adományait nem is említve — 4 öl kemény tűzfát kegyeskedett ajándékozni.

Kézdi-Vásárhely város sem marad hátra az intézet iránti áldozatkészségben. Az általa megígért évi járandóság törlesztése fejében a múlt évre 7 öl kemény tűzfát adott és szállított be az intézet udvarára.

Az adakozási persely, mely az intézet helyiségében van elhelyezve, ez évben 32 frt 30 krral járult a bevételek szaporításához.

E nemes város polgármestere: Bartók Károly ur és neje szül. Jankó Janka urnő 25 frttal az alapító tagok sorába lépven, szép jelétadták intézetünk iránti meleg érdeklődésüknek.

Nem tartom fölöslegesnek ezek után megemlékezni az intézetben az igazgató által meghonosított és nagy buzgósággal kezelt iskolai takarékpénztár mai állásáról. A kezelő bizottság elé terjesztett kimutatás szerint:

a) az intézetből kilépett növendékek megtakarított pénze 6 frt 87 kr,
b) önálló keresettel bíró árváké 495 frt 13 kr,
c) elhalt árvaházi növendékeké 61 frt 44 kr,
d) jelenleg az intézetben levő árváké 87 frt 67 kr.

A megtakarított pénzek összege: 651 frt 11 kr.

A helyzettel és viszonyokkal ismerős egyén tisztában van az iránt, hogy ez a szép eredmény csak elismerésre méltó buzgó igyekezetnek és munkásságnak lehet a gyümölcse. Meg vagyok róla győződve, hogy a tisztelt közgyűlés ezt a megérdemelt elismerést az iskolai takarékpénztár derék kezelőjétől nem is fogja megtagadni.

A fentebbiek után, tisztelt közgyűlés, még egy szomorú eseményről is jelentést kell tennem. Nagy veszteség érte intézetünket az által, hogy ez évben a vagyongazdálkodó bizottság egyik fiatal, tehetséges és buzgó tagját a kirelhetetlen halál elragadta. A megboldogult nem sok időt töltött még

— Igen, én Ferrin Urbén vagyok és Glarusba akarok menni.

— Jól van, Urbén; elviszszük a bőröndöt is. Megtaláltam megint; a kik ellopták, ott lent fekszenek. Most visszaadom megint neked.

Urbén felismerte az örült Mártát. Természetes, hogy rá sem hallgatott a beszédre, holott ő elég értelmesen mesélt anyja haláláról, rablásról, hóviharról.

— Kisérj el Glarusba, — mondá Urbén — a bőröndöt később is elvihetjük.

De Márta nem egezett bele és kezdett neki lopott kincséről és annak átkáról beszélni.

— Mindig csak a régi történet — gondolá Urbén felemelkedve helyéről. Ekkor valami különös subogást hallott, melyről a havasi lakók jól tudják, hogy nagy hóvihar közeledtét jelenti.

— El vagyok veszve! — sohajtott fel Urbén.

— Dehogy vagyunk — mondá Márta és megragadva karját, bevonszoló őt egy barlangba, miközben ijesztő hangon kacagott.

Urbén önkénytelenül engedett. A barlangban, apró kavicsos helyen letelepedtek.

— Itt jó tartózkodni, — mondá Márta — de sok év kellett, míg ezt a helyet ismét megtaláltam. Feküdj le és pihend ki magadat; majd gondoskodom rólad.

Urbén ezt mondás nélkül is megtette volna. Csakhamar elaludt. Márta kiásta a kavicsokból a bőröndöt s oda huzta Urbén elé.

Midőn felébredt, világos volt, a vihar elhúzódott.

— Nézd! — mondá Márta — híven megőriztem tulajdonodat!

Bámulva nézett Urbén a bőröndre s annak tartalmára.

— És ez a sajátom lenne?

— Igen, sajátod! Ebből a levélből megértetesz mindent; ezt anyád halála előtt írta.

Urbén meg sem nézve a címet, felbontá a levelet, mely így hangzott:

„Polgármester ur! Érzem, hogy nem sokáig élek; ezért fontos vallomást akarok tenni. Valódi nevem nem Perrin Alanda, hanem Jane Bligh. Ósrégi, gazdag londoni családból származom, hol most is előkelő rokonaim vannak. Fájdalom, már előhaladt koromban szívemet egy francziának, kit Leblancnak hívtak, ajándékoztam. Szüleim, rokonaim ezért kizártak szívökből. Én, vagyonomat pénzé téve, férjemmel először Bécsbe, majd Párisba mentem.

Nemsokára kiderült, hogy szívemet méltatlanul adtam: férjem közönséges csaló volt, gyalázatos multtal; valami gázságért börtönbe került. Ezt az alkalmat felhasználva, ide menekültem Glarusba. Önhöz fordulok kérésimmal, polgármester ur; vegye pártfogásába fiamat s gondoskodjék illő neveltetéséről. Szeretném, ha atyjáról soha semmit sem tudna meg, hanem visszakerülne családomba. De ez csak úgy lehetséges, ha jó nevelésben részesül és ha tekintélyes férfiak veszik oltalmukba. Irásztalomban szép összeg fekszik aranyban s ékszerben, és ezenkívül egy napló, melyben minden megvan, mit származásomról és családomról tudnia kell. Jane Bligh.”

Urbén azt sem tudta, hogy álom-e, vagy valóság, a mit maga előtt lát; megtapogatta tehát az aranyat

Márta egészen okosan beszélt megint s sokat mesélt neki anyjáról. De egyszerre csak kitört rajta megint az elmezavar.

— Urbén! — mondá — ha a bőrönd egyszer Glarusban lesz, akkor én is befejeztem futásomat; sirom már régen nyitva áll, csak le kell ugornom innen.

Urbén biztatta és nyugtatta, a hogy csak lehetett. A levélben említett naplót is megtalálták a bőröndben. Most óvatosan lefelé indultak.

A menet nehéz volt, mert csak mellékútványokon haladhattak; hiszen Urbén voltaképen katonaszökevény s könnyen elcsipethetnék a francziák. Utközben új aggodalom szállotta meg.

— Tehát Leblanc a nevem, nem Perrin. Az a verbungos is Leblanc volt. Ő csak nem atyám!

Késő este érkeztek Glarusba. Urbén annyira ki volt merülve, hogy csak Mártára támaszkodva járhatott. Végre elérték Urbén házához. A házban még világosság volt. Az öröm és kimerültség elrablá Urbén utolsó erejét is. Ő eszméletlenül rogyott össze a küszöbön.

— Vrenelli, nyiss ajtót! — kiáltá Márta. — Nekem vissza kell mennem a bőröndhöz.

Vrenelli összerendezte a szavakra; sokszor tudakozódott férje után és most, midőn legkevésbé várt, megérkezett.

Unokahuga, Minna, ki utóbbi időben nála tartózkodott, épen mellette ült. Hirtelen felugrott s kinyitá az ajtót. Ott állott Márta, mellette feküdt egy katona. Vrenelli világot hozott, de egyszerre csak felkiált:

nyugyan el az intézet szolgálatában, de önzetlenségével, munkakészségével és ügybuzgóságával ama rövid idő alatt is közszerepetet és becsülést vívott ki magának. Kifejezést nyert ez amaz őszinte részvételben, mely a temetés alkalmával a közönség részéről a gyászoló családdal szemben oly impozáns módon nyilvánult. Az elhunyt emlékére oly czélból újítottam fel a t. közgyűlés előtt, hogy lerőjäm a kegyelet adóját a derék tisztviselő iránt s hogy kifejezést adhassak azon ohajtásunknak: vajha az elköltözöttnek szép példája a fiatalabb nemzedékből mentől többeket hasonló buzgóságra s a közügyek iránti meleg érdeklődésre serkentene!

Ennyire terjed, tisztelt közgyűlés, intézetünk múlt iskolai évi életét, munkásságát feltüntető szerény jelentésem. A mi az intézet beléletét, vagyoni állását és iskolai ügyeit illeti, azokról szólni nem az én feladatom. Az igazgatói, vagyongazdálkodási bizottsági és iskolaszéki jelentések fognak azok iránt tájékoztatást nyújtani.

Kérem a tisztelt közgyűlést, hogy jelentésemet tudomásul venni méltóztassék!

Különfelek.

— **Lapunk jövő száma** — a közbeeső ünnepek miatt — 1891. január 1-én jelenik meg. T. olvasóinknak boldog ünnepelést kívánunk!

— **Időjárásunk.** Európa több vidékéről érkeztek hírek nagy hő-eésekről s ennek dacára nálunk, a sok hó hazájában, ugyancsak szűk marokkal mér a természet s úgy látszik, mégis csak fekete karácsonyunk lesz. A gazdaközönségnek alapos oka van attól félni, hogy a takaró nélkül maradt vétéseknek a nagy hidegek s erős szelek meg fognak ártani.

— **Kinevezés.** A sepsiszentgyörgyi pénzügyigazgatóság Molnár Kálmánt a kézdívasárhelyi adóhivatalhoz díjtalan adóhivatali gyakornok-jelöltté nevezte ki.

— **Karácsonyest.** A háromszéki megyei «Erzsébet» árvaleányház növendékeinek a «Stephanie» menedékház munkaképtelen öregeinek gazdag karácsonyfát állítottak az alkalommal is Kézdívasárhely város áldozatkész hölgyei. A páratlan szívjóságú alapító elnök báró Szentkereszty Stephánre ö méltóságú Irén testvérével együtt, mint máskor, úgy ezúttal is lelkesítő példájával elől ragyogott. Az alkalmi beszédet tiszt. Székely János ref. lelkész tartotta úgy a menháznál, mint az árvaháznál díszes és nagy számú érdeklődő közönség előtt. A kis árvák és tehetetlen aggók öröme leírhatatlan volt s méltó arra, hogy az érdeklődők ezután se feledkezzenek meg róluk.

— **Tűz.** Kézdí-Polyánban folyó hó 21-én este 9 és fél órakor tűz volt. Elégett a Bíró István örökös és a Bíró Lajos két csüre a benne levő takarmányok és még csépleetlen levő gabonákai együtt. A kár mintegy 400 frtra tehető. Nem volt semmi biztosítva.

— **Még egy mintaközség.** Deczember 19-én d. e. 9 órára volt kitűzve Szentkatolna község regale-

kártalanítása arányosítási ügyében a tárgyalás a helyi kir. törvényszéknél. A megjelent birtokosság rövid megbeszélés után egyhangulag úgy határozott, hogy a kártalanítási 1120 forintot tevő összeg jóvedelmét a község rendes kiadásai fedezésére a községnek hagyja. Tisztelettel lehet meghajolni a birtokosság ezen intézkedése előtt, hogy belátva azt, mikép az összeg felosztása által jutandó rész hamar elkel, s azután nekik, de később a hátramaradó utódoknak is az évenként kirovandó pótdoból kellene a község kiadásait fedezni, ennek útját vágva, a kártalanítási összeg behagyása által a községet oly helyzetbe juttatta, hogy annak egyes polgárai öröklődőkre meg vannak mentve a községi pótdob-fizetéstől.

— **Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület** alakuló közgyűlésére, mely jan. 12-én d. u. 4 órakor Kolozsvárt a városházán lesz, az E. M. K. E. kibocsátotta a meghívókat. Meghívotnak általánosságban az E. M. K. E. főválasztmányai és az erdélyrészi törvényhatóságok, egyenként pedig az új egyesületbe aláírt tagok. Az alakuló közgyűlésen csak azok vehetnek részt, kik az esedékes kárpát-egyesületi díjt is befizették. Befizetheti az E. M. K. E. főtitkár hivatalához Kolozsvárt, honnan belépőjegyűl szolgáló nyugtát küldenek. Az „Úti kalauz” ügyében is újabb köriratot küldött szét az egyesület, lehető száraz és rövid előadást kérve. Háromszékvármegye, a fűrdőkben és természeti szépségekben gazdag vármegyére nézve leírónak Gyárfás Győző kir. mérnököt kérte fel Potsa József főispán, választmányi elnök.

— **A helybeli olvasó egyesület** javára vasárnap este a városház dísztermében rendezendő tombolavásárlás a legbarátságosabb jellegű társasestély leendő. A ki azon részt vesz, nem csak magának szerez egy vig estét, de az által alkalma leendő a szép tárgyakból egy-két darabot karácsonyi és újvi emlékül elnyerni, s azonkívül a kaszinó jóvedelmét is gyarapítja. A tombolatárgyak közelebbi a Jancsó-gyógyászat kirakataiban a közönség szemléltetése ki fognak tételni. A sok szép csecsebecse értéke 150 forintot meghalad. Egy tombola-tábla ára 20 kr. Minden találat 4 nyerményre lehet szert tenni. Az eddig beérkezett tárgyak jegyzékét a következőkben adjuk: Szócs Károlynétől 1 tintatartó. Török Balintól 1 hamutartó. Jancsó Gézától 1 drb Kreuter szappan. Dobal Lajostól 1 dohánytárcza. Fitzus Martonnétől 1 borostyán-szipka. Szócs Dánieltől 6 drb üveg tányérka. Fejér Antaltól 5 féle rüs egy dobozban. Szócs Mózes kereskedőtől 1 tollkés. Jancsó Dénesnétől 1 tűpárna. Idinger Józsefnétől 1 üvegtálcska. Ifj. Kupán Józseftől 1 ércz órapárna. Kelemen Imrénétől 4 drb vegyes pohár. M. Székely Jánostól 1 pohár. Pap Adolfnétől 1 drb nagy szalunkönyv. Ifj. Bándy Istvántól 2 skat. szárdínia. Gálly Ernőnétől 1 drb hasadt gyümölcstartó. Ifj. Tóth Istvántól 1 likör-szeviz. Bartha Zuzsannától 1 virágváza. Benkő Laurától 1 virágváza. Török Ilonától 1 atlasz óratartó. Nagy Ilustól 2 drb gyümölcstartó. Vertán Endre 1 üveg levél-nyomó. Weinreiter Györgynétől 1 skatulya gyűszű, ibolya stb., és 1 pojaez. Vajna Otiliától 1 virágváza. Ügyv. Csiki Józsefnétől 1 bilétkosár. Ügyv. Szacsavay Gyulánétől 1 likör-szeviz. Vertán Katinkától 1 zsebruha-szekevény. Vajna Elemértől 1 név-

jegykosár fából. Ügyv. Kőkösi Károlynétől 1 tintatartó. Landt Szerenától 1 zsebruha-szekevény. Feil Edénétől 1 tűpárna. Nagy Idától 1 gyümölcstakaró. Barla Ferencznétől 1 makart-csokor vázával, 1 porcellán névjegyartó. Benkő Bélától 1 porcellán bárány. Panczél Noétól 1 pár gyerek-czipő. Szócs Rozától 1 hálóing. Sára Imrétől 1 aranyramás tájkép. Pap Nínától 9 varrott kép rama nélkül. Nagy Dénesétől (Ézjé) 1 tolltartó állvány fából. Ügyv. Zayzon Lázárnétől 1 lábos gyümölcstartó. Vajna Károlynétől 1 női piz-ta-ka. Özv. Hankó Ivánnétől 1 kek gyümölcstartó és virág tartóval. Zalavári Bélától 1 reher óra-író. Piblinger Lottitól 1 óratartó (taplómunka). Piblinger Nettitől 1 tapló dohányartó. Balogh Gyulánétől 1 tapló kefertartó. Molnár Ferencznétől 1 butéla bor. Kolonics Gizella k. a. tól 1 kis törülköző állvány. Csizsár Pálnétől 1 sk. edesség. Szabó Gyulánétől 1 lárszony tűpárna. Bartók Károlynétől 1 porcellán fogpiszkáló, 1 naptár. Vertán Marikától 1 szivarhamu-tartó. Makkai Dánielnétől 1 üveg tintatartó. Vajna Dénesnétől 1 óratartó szerezése, 1 porcellán tintatartó. Dr. Pethő Józsefnétől 1 dohányartó porcellán. Dobay Lajosnétől 1 agyag tintatartó. K. Csizsár Józsefnétől 1 káves ibrik (pléh email). Tóth Mihálynétől 1 üveg virágváza. Gyorbíró Lajosnétől 1 ezüst pohár. Molnár Istvántól 1 csomagban Tusnad- és 1 gyerek-fénykép. Szabó Istvántól 1 teljes porcellán-cseze. Jancsó Amáltól 1 lapartó. Benkő Amáltól 2 vizes pohár. Kolönte Mozesnétől 1 lapos pohár. Özv. Kovács Dánielnétől 2 boros pohár. Jancsó Gyulától 1 porcellán gyufatartó. Nagy Károly és nejeitől 2 virágváza. Nagy Józsefnétől (szgy.) 2 tokaji boros pohár. Kis Károlynétől 2 kis csokortartó, 1 üveg sótartó. Ügyv. Barthos Károlynétől 3 drb vekony ezüstpohár, 1 üveg mustartartó (metszett). Benkő Sandornétől 1 szgy.; 1 Kossuth-kép. Ifj. David Istvántól 2 női nyak-kendő. Erdélyi Károlytól 1 tintatartó tok. ee+ee 1 csipke kendő. Turóczi Lászlótól 1 emlékkönyv (diszkotes). Molnár Dénesnétől 1 drb varrott kép ramában. Freunk Emanuelnétől 1 cserép rozmaring virágoló. Dénes Amáltól k. a. tól 1 lampatálca, 1 óratartó. Nagy Ferencznétől (szeszgy.) 1 óratartó (taplóm.) 6 fekete-káves csészével. Baró Szentkereszty Stephánétől 1 talca, 1 névjegykosár (taplóm.), 1 óratartó (taplóm.). Br. Szentkereszty Irén-től 1 üveg likör-szeviz 6 szem. Szabo Janostól 1 tintatartó üveg. Kovács Károlynétől 1 gyufatartó (porcz., sárgás). Kovács Károlynétől 1 drb szárdínia. Pongrácz Márktól 1 zsebruhatartó, taplómunka. (folyt. kov.)

— **A lapszerkesztők karácsonyfája.** Az «Ország-Világ» szerkesztője, Benedek Elek, kedves karácsonyi ajándékokkal lepte meg olvasóit. Minden karácsonyra; ez idén is, egy reudkívül nagy számot adatott ki, az idei azonban a lapszerkesztőknek van szentelve. Mondhatnók: a lapszerkesztők karácsonyfája ez a szám, tele agyattal a szerkesztők ajándékával. Minden varakozást felülmúl e szám valóban nem találunk kellő szavakat az «Ország-Világ» szerkesztője pompás ötletének dicséretére. Mert a mellett, hogy e szám tele van érdekesnél érdekesebb, csupa szerkesztők tollából eredő olvasmányokkal, kultur-históriai szempontból is fö-lőtte becses. Hogy különben némi tájékoztatást nyujtsunk olvasóinknak e szám tartalmáról, közöljük ama lapszerkesztők nevsorát, a kiknek arczképét s egy részének a dolgozatát e számban megtalálni lehet. Ime: Ifj. Abrányi Kornél, Csavolszky Lajos, Csukási József, Kenedi Géza, Jókai Mór, Gajari Odón, Vadnai Károly, Falk Miksa, Veigelsberg Leo, Bródi Lajos, Bolgar Ferencz, Szennecz Emil, Gracza György, Lipcsei Adam, Kulnyi Zsigmond, Lendvai Miklós, M. Horváth Károly, Racz Mihály, Petelei Istvan, Korbuly József, Lukács Gyula, Szabo Endre, Agai Adolf, Bartók Lajos, Murai Károly, Kiss József, Markus József, Hevesi József, Fekete József, Komlóssy Ferencz, Radó Antal, Szavay Gyula, Szabó Ignacz, Viski K. Bálint, Roboz Istvan, Bertalanffy József, Kosa Barna, Kristoffy József, Horváth Adam, Backsch Lajos, Horvát Dano, Veressy Arnold, Zsuzsanna Endre dr., Kolesvolgyi József dr., Dobai János, Molnár Gyula, Malik József, Szeptafudi O. Ferencz, Szász Gerő, Heltai Ferencz dr. stb. stb. — Még csak annyit jegyzünk meg, hogy a paratlan érdekességű szám ára 50 kr., de előzetők, még a jövő év folyamán belépők is, ingyen kapják.

— **A legregibb magyar divatlap,** a Király János szerkesztésében megjelenő „Budapesti Bazar”, XXXII. évfolyamába lép 1891. január elsején. Ez a hosszú életű, mely a magyar hírlapirodalomban csaknem páratlanul áll, fölöslegessé tesz minden dícsérő szót. A magyar hölgyek régi kedvence a „Budapesti Bazar”, mely anyaról leányra szállva alig hiányzik a művelt magyar családok köréből. A lapunk mai számában közölt előfizetési felhívásra t. olvasóink figyelmét bátrak vagyunk felhívni.

— **A „Budapesti Hírlap” előfizetési felhívására** figyelmeltetjük a t. cz. olvasóközönséget.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobóczy János.

Iskola Alapítvány — Kolozsvár Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școala

1890. Hirdetmény.

Alattirt K.-Vásárhely város tanácsülésének 334. tan. sz. alatt hozott határozata alapján közhírré teszem, hogy Kézdí-Vásárhely város közönségének közvilágításához és irodai kellékeinek beszerzéséhez sürgőseltető anyagok iránti nyilvános árlejtés e hó 29-én d. e. 8 órától d. e. 11 óráig gazdatanácsos Szabó Dénes ur irodájában fog megtartatni.

Az árlejtési feltételek hivatalos órák alatt gazdatanácsos ur irodájában megsejmelhetők K.-Vásárhelyt, 1890. december hó 17.

Bartók Károly,
polgármester

A Molnár J. műmalom céghez Kézdí-Vásárhelyt

gabona bevásárlásra, levelezésre stb alkalmas, egy már 24 évet betöltött óvadékképes egyén megfelelő fizetés mellett kerestetik.

Ájánlatot személyesen vagy írásban kérem hozzám intézni.
Molnár Józsiás,
műmalom-tulajdonos.

Miert kedvelik annyira a
Horgony-
Kőépítő szekrényeket?

Miert nem válnak értéktelenné egy néhány nap múlva, mint a többi játékszerek, hanem a gyermekeknek évek hosszú során át mulató és oktató foglalkozási szertül szolgál, és a hosszú időtartamot tekintetbe véve a legolcsóbb játékszerek. Továbbá, mert az igazán pompás minták utánépítése a szülőknek is kellemes mulatságot szerez és minthogy mindegyik szekrény szabályszerűen kiegészíthető.

← A ki →
egy kevésbé értékes utánzás vétele által nem akarja maga magát megcsalni az utasítsa vissza minden szekrényt melynek csomagolásán czégünk valamint gyári jelvényünk „a veres Horgony” hiányzik. — Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

RICHTER F. AD. és tsa., BÉCS,
Nibelungengasse 4.

Képes Családi Lapok

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Szerkeszti: **Brankovics György.** Főmunkatárs: **Váradi Antal.**

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja” című divat-melléklettel s a Regénymelléklettel együtt:

Égész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” XIII-ik évfolyamába lép az 1891-ik év első napjával. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezője, a magyar művelt családoknak e szellemi kincse, ajevi első számában **Jókai Mór**nak „Kétszer kettő negy” című regényét, **Beniczky-Bajza Lenke**nek „Hasonló hasonlóval” című elbeszélését, **Lauka Gusztávnak** „A bolcsó titka” című regényét, báró **Horvath Miklosnak** „A csel” című elbeszélését, **Tabori Robertnek** „Sylvia” című regényét, **Rudnyánszky Gyulának**, **Dalmady Győzőnek** költeményeit, **Brankovics Györgynek** „Az ajándékozás művészete” s **Várady Antalnak** „A társadalom és a színház” című érdekes cikkei kezdő közleni. A „Képes Családi Lapok”-at a fent nevezett jeles írókon kívül még a következő neves írók és írók támogatják, mint munkatársak, ez évfolyamban

Tolnai Lajos, **Mikszáth Kálmán**, **Komócsy Lajos**, **Temérdek (Jeszenszky Danó)**, **dr. Prém József**, **dr. Sziklay János**, **Inczedy László**, **Palágyi Lajos**, **Erődi Dániel**, **Dengi János**, **Tölgyesi Mihály**, **Vértessy Gyula**, **Méry Károly**, **Murányi Ernő**, **Petri Mór**, **dr. Roditzky Jenő**, **Grosz Lajos**, **Csorba Palotay Ákos**, **Szandai Zénó** stb. **Beniczky-Bajza Lenke**, **Büthner Lina**, **Nagyvárady Mira**, **Kuliffay-Benitzky Irma**, **Harmath Lajza**, **Hevessyné-Sikor Margit**, **V. Gaál Károlina**, **Karlovsky Ida**, **Mericzay-Karossa Irma**, **Erzsike** stb., stb.

A „Képes Családi Lapok” az összes szépirodalmi képes heti lapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden válfaját felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„Hölgyek Lapja” című s havonként kétszer megjelenő divat-melléklete a legújabb divat-képeket hozza s e mellett a magyar háziasszonyoknak valóságos szellemi titkára, a mennyiben a nevelés, az egészség, a gazdaság, kertészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná.

Regénymelléklete négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőit.

A „Képes Családi Lapok”-nak még a zöld borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kocka- és ponttalányokkal és szórjévtényekkel, melyeknek megfelelő értékes jutalmakat kapnak.

A „Képes Családi Lapok” gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap: épen azért bizony számíthatunk minden honfit és honleány, minden magyar család támogatására és pártfogására.

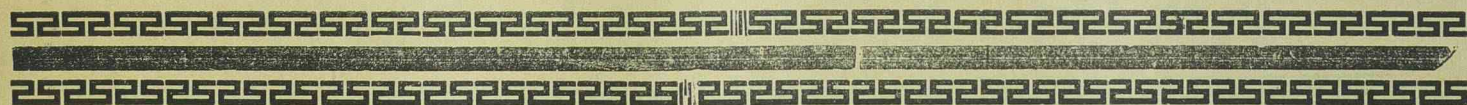
Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadónival mindazoknak, a kik ez iránt — legezélszerűbben levelezőlapon — hozzáférnek.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget husz krajczár csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két eredeti regényt küld jutalmul.

A ki öt új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet vagy egy — kiadásában megjelent — regényt küld.

Megrendelhető postautalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala, Budapest, Nagykorona-utca 20. szám.

A „Budapesti Hírlap”-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét, minden pártérdek mellőzésevel küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszavai: **magyarország!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legényesebb eredményt a „Budapesti Hírlap” érte el, legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja ez országunk.

A „Budapesti Hírlap” politikai cikkeinek irányja, mint eddig, ugyezentul is mindenkor nemzeti és a pártérdekektől független. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közéleti felől távirati értesítésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban és nagyobb községben is bír a lap. „Budapesti Hírlap” távirati és telefon tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. A „Budapesti Hírlap” társza rovata a lapnak egyik erőssége és mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napi rovatokat kiutató zsurnaliszták szerkesztik s a helyi értesítések ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatok külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hírlap” helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásra szükséges. A regényesarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közli.

Az előfizetés feltételei: Egész évre **14 frt**, félévre **7 frt**, negyedévre **3 frt 50 kr**, egy hora **1 frt 20 kr**. Az előfizetések vidékről legzélszerűbben postautalványjal eszközölhetők következő cím alatt: **A „Budapesti Hírlap” kiadóhivatalának, Budapest, IV. kerület, Kalap-utca 16. szám.**

Szerkesztők és lapfőnökök: **Csikási József és Rákosi Jenő.**

1891. XI. évfolyam.

BUDAPESTI HIRLAP

A legnépszerűbb és a legelterjedtebb magyar napilap.

1891. XI. évfolyam.

A legnépszerűbb és a legelterjedtebb magyar napilap.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„BUDAPESTI BAZÁR“

leggazdagabb tartalmu, legezészerűbb és legolcsóbb szépirodalmi divatközlönyre, mely egy év lefolyása alatt 2000 illusztráción — képeken és ábrákon — mutatja be az idények legújabb divatát, a fehérenműiek legszebb min'ait a kézimunkák minden ágazatát.

A „Budapesti Bazár“ szépirodalmi részében közöl beszédeket, költeményeket és tárczacikkeit a legjobb bel- és külföldi íróktól; a növevelés, háztartás, művészet, ipar, sport stb. köréből szakíróktól hoz mulattató és gazdag tartalmu cikkeit. Az annyira kedvelt „Rózsaszín boríték“-ot, mint eddig, ezentúl is „Társalgó csarnok“-ul engedjük át lapunk t. előfizetőinek, s „Nyílt posta“ czím alatt, a mulattató talányokon kívül, ezer jó tanácsal szolgálunk kedves olvasóinknak. Adunk minden számban eredeti párisi divatleveleket, képekkel és rajzokkal kísérve, kertészeti cikkek ábrákkal magyarázva.

A „Budapesti Bazár“ minden számához a legdiszesebben kiállított, több alaku párisi divatképeket adunk.

Adunk a tavaszi, nyári, őszi és téli idényre a legújabb párisi rajzok után kalapmintákat.

Adunk a „Budapesti Bazár“ minden második számához külön nagy íven fehérenműiek himzéséhez való rajzokat, mintázatokot és monogram-mokat.

Adunk papírból, természetes nagyságban kivá-

gott szabásmintákat, melyek után házilag készíthetik el t. előfizetőink öltözékeiket.

Adunk ezenkívül t. előfizetőinknek képes-ivünk bármelyik alakjáról természetes nagyságban kivágott szabásmintát — ingyen!

Adunk minden számunkhoz egy tizenhat oldalú rendkívül érdekes regénymellékletet, mely könyv-alakban beköthető. Jövő évi ingyenes regénymellékletünk: Emmer Jánosnak, az újabb német regényírók egyik legjelesbikének

„Pérai boszorkány“

ezüü rendkívül érdekes társadalmi regénye lesz. Adunk a „Budapesti Bazár“ minden számához az

„Új szakács-könyv“-ből

rendkívüli mellékletként fél ívet — ingyen. A „Cukrászat“ befejezése után a „Gyümölcsök téli-re való eltevése“ kipróbált receptjeinek közlését kezdjük meg. Az „Új szakács-könyv“ az eddig megjelent hasonló munkák között a legkitünőbb lesz, mert az itt összegyűjtött leírásokat a „Budapesti Bazár“ előfizetőinek szíveségéből közöljük.

Az előfizetéseket legezészerűbb postautalvánnyal küldeni ily czím alatt:

Király János szerkesztőnek Budapesten, Koronaherceg-utca 17. szám.

Negyedévre 1 frt 25 kr.

III. ÉVFOLYAM.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

D i v a t - T ü k ö r

gazdag tartalmu, legolcsóbb, legezészerűbb divat- és kézimunka-közlönyre. Megjelenik minden hó 1-én egy külön mellékelt színezett divatképpel, a boríték külső lapján több alakból álló divatképpel; minden hó 15-én a borítékon divat-képpel és külön szabás- és kézimunka-melléklettel. A „Divat-Tükör“ előfizetői a mellékleteken kívül sok kedvezményben részesülnek. Megrendelhetnek szabásmintát, monogrammot; a divat és kézimunka körébe vágó bármely tárgyat pontos és olcsó bevásárlás mellett kaphatnak.

Előfizetési feltételek:

Negyedévre 1 frt 25 kr. | Félévre 2 frt 50 kr. | Egész évre 5 frt.
Az előfizetési pénzek Király János szerkesztőnek, Budapesten (Koronaherceg-utca 17. sz.), küldendők.

Negyedévre 1 frt 25 kr.

Pesti Hirlap 40,000 példányban jelenik meg.

Legelterjedtebb, legkedveltebb és amellet legolcsóbb magyar napilap.

PESTI HIRLAP

Kormánytól és pártoktól független, demokratikus irányu politikai napilap.

Szabadelvűség és függetlenség minden irányban: ez a jelszó, melyhez hí maradt, immár 12-ik éve, mindig; s hí marad ezentúl is.

Közkedveltség tekintetében vetélytárs nélkül áll, és kétségtelenül a **legbővebb és változatosabb tartalmu** az összes napilapok közt.

Zenemellékleteket egyedül a „Pesti Hirlap“ ad előfizetőinek.

Összes előfizetőinek karácsonyi ajándéku egy fényesen kiállított nagy képes naptárt ad 1891. évre.

Mutatványszámokat egy levelező-lapon nyilvánított óhajra egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal Budapest, Nador-u ca 7. sz. Előfizetést kezdeni a hó bármely napjától lehet. — Az előfizetési pénzek a „Pesti Hirlap“ kiadóhivatalába küldendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 14 frt. | Fél évre 7 frt. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Egy óra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára Budapesten 4 kr., vidéken 5 kr.

Összetévesztések kiküldése végett csakis PESTI Hirlap irandó cím gyanant.